

נווצחים בכתה גונים.

מעשה ציור, אפנאות רボן הדulos, מכתבים על שלש מאות ושבעים וחמשה כרוביים שתחתיהם, אחר שכבים אחרים לפנים. ואוטם

שכבים סכיב העזרה לפנים.

ולפעלה מהם אוטן גוננים פרושות, מתחת הגונים אוטם ברוביים, כלם בכתבים פרושות משלהבות אלו באלו. כאן אמר ראש הישיבה, שכטמי שמשתדל באוטן גוננים, מאירים פניו כאור השם.

אוטם שכבים שתוחמים סכיב סכיב לעורה, כלם מוקמים בחוטים שמאים בגונים גדולים, לייטים בארכעה מיין והר של אש. שלחבות עולות, וגונים נוצצים, ולפעמים השלחבות שכוכות, ואורות וגונים עולים ומכים אלה באלה. ששת אלפים אגניים לגבי אוטם שכבים, ארבעה גונים לארכעה צדדים של העזרה. אלה הם גדולים, וביעת הפים החיים בכל הצדדים. והם נופלים באוטם אגניים, ונבלעים במקומם, ומים אלה לא יודעים لأن הולכים.

באמצע העזורה יקומו כל ישראל ויראו לפני הפלך הקדווש. בצד דרום בעזורה זו נולד מעין מים אחד, ונדרמה (התראה) שישטפו הפים את כל העולם. מי שיפנס בהם, ייהו עד הברפים. יפנס בהם גבור גדול, יפנס בהם עד הברפים. אם תינוק בן יום, עד הברפים. מי ששוטה מהם יתחפש, ויתפרק בחתכה.

מענן זה היוצא מפה מרגלית קטנה אחת בכתל דרום. אוטם הפים נבלעים תוך המקום (ויה המקום הזה, ומשם יצאו החוצה מהמקדש, שעד שיעלgi לנחל

דעובד). טרפין דלהון מנצץ בכתה גונין. עובד ציור, אומנו דמארי עלמא, חפין על פלאת מה ושבען וחמשה כרוביין דתחותתייהו, בתר שכין אחראין לגו. ואינו שכין סחור דעתרה לגו.

יליעילא מגהון, איינון (דף קס"ה ע"ב) גופני פרישאן, תחوت גופני איינון פרוביין, בלהו גרפין פרישן, משלבן אלין באליין. הכא אמר רב מתיבטה, דכל מאן דאספבל באינון גופני, מגהירין אנטוי כנהירו דשם שא. איינון שכין דאתמן סחור דעתרה, בלהו מרקמן, בחולין מגהירין בגונין סגיאין, מלחתן בארכע מיני זהורין דאסא. שלחוין סליקין, גונין מנצץ, ולזמנין שלחוין משטכבי, וגהוריין וגונין סליקין, ובטי שי אלין באליין.

שיות אלף אגני, לגבי איינון שכין, ארבע גונין, לארכע סטרין דעתרה, אלין איינון רברבין, נגייעו דמיין חיין בכל סטר. ואינו נפליל באינון אגני, ובלי עי באתריהו ואליין מיין לא ידע לאן אזליין.

באמצאו דעתרה, יקומו בלהו ישראל, ויתחזון חמץ מלפא קדייש. בסטר דרום בעזורה דא, אתייליד חד מעיניא דמיא, ואתדרמי (ס"ואתרבי) דקא ישטפון מיא כל עלמא. מאן דיעיל בהו, יהונ עד ברפים, יעול בהו גיבר רב יעיל בהו עד ברפים, אי תינוק בר יומא עד ברפים. מאן דשתי מניהו יתחטם, ויתפרק בחתכה.

מעינה דא נפיק מגו מרגלא חדא זעירא, בכוטלא דרוום. איינון מיין בלעוי גו אתרא (ס"א נו אתר וא), ומפטמן יפקון לבר מפקדשא, עד דיעלו לנחל שטים, ישטפון